

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések

Egy hasábos petit-
soronként 5 kr-ával
számítatnak.

Hol az igazság!

Debreczen, február 17.

Csunya politikát üzünk a hazafias erkölcsök megmentése tekintetéből. Félő, hogy ez a francia iskola nálunk nem egészen válik be!

Átvesszük Párisból a divatot, sanszont énekesnőket, vagy legalább is azok ledérségeit; a fényűzés örületességét, feleség helyett vagy feleség mellett a szerető tartást; a pikáns kétértelműség-szalónképeségét, a nők iránti nonsalanszot; a szinpadi frivolitást stb. szóval minden hibáját és szemetjét a francia társadalomnak. A könnyüvérség utánzata persze hogy könnyen is megy. Ha a bűnök elkövetése oly nehezére esnék az emberiségnek, mint a becsületesség, akkor vége lenne az érdem utáni nemes törekvésnek és az erényesség fensőbbségének, mert tudvalevőleg a bűn elkövetése nemcsak könnyű, de olykor csábító is. Hogy az emberek büntetéseknek tegyék ki magukat, kell hogy a csábinger vezesse őket tévútra, s aki pedig az erény útjáról letér, azért teszi, mert azt az utat nehezebb tartja. Nos hát, a párisi példák csábítók s az emberi hajlandóságban könnyen ráakadnak a rokon érzelmekre. És bizony elég átka a magyar társadalomnak a párisi romlottság befogadása, amihez, hogy a nemzeti tönkremenés lejtőjére jussunk. Még csak a francia politika elfogadása szükséges!

Mert hiszen mit bánám én, meg velem akárki, ha elfogadnók is azt a francia politikát, ha már olyan nagyon tetszik: csak bírnánk vele! Ha magyar nemzetiségünket azonképen véljük fenntartandónak, hogy a francia erkölcsöket terjesszük, hát egy kissé furesa félfogás ugyan, de lehet, hogy gusztusnak nem rossz, és nem gebekednének ellene, ha a mi nemzeti testünkre rá illenék az a kosztüm: de felvenni egy olyan nadrágot, amelyiknek a térdét járnánk ki és fölbuknánk, egy olyan kabátot, melyet magunk után huzva csak azt érnők el, hogy a sok szenybe és piszokba, amelyet fölszedve bele fulnánk, vagy egy olyan kalapot, mely leessenek a vállunkig és neki menének a falnak: hát hogy egy

ilyen bolond s önmagára nézve veszedelmes maskurát csináljunk nemzetünkben? Ahoz beleegyezésünket nem adjuk!

Hogy az, ami a francia nemzetnek egészségére válik, a magyar nemzetnek is egészségére válnék? Aligha tudnák bizonyítani azok a merész röptű hazabölesek, ki a világoságot Jearus szárnyakon keresik s ha eltalál olvadni a viasz, ők pottyánhatnak legnagyobbat. Aligha átméltóztatnak gondolni a hazabölesek, hogy mi lett volna belőlünk, ha a francia nagy forradalom példáján okulva, 1848-ban a szabadságharcot mi az egymás irtásán kezdjük? Ha olyan kedvünk szótyan az egymás vérében gázolhatni, amilyen kedvet most a becsületben való gázolásra az ultramontánsággal felsült haragos urak mutatnak? Ha mindjárt elkezdjük akkor a Széchenyieken, Battyányiakon, Andrássyakon, Perényieken, Károlyiakon, de legislegkivált az Apponyiakon stb.? És folytatjuk a Csernoviesokon, Beöthyeken, Meszlényieken, Ugrokonon stb. szóval, mindazokon, akik arisztokraták vagy igen nagy arisztokratikus hajlamokat mutattak?

Ugy-e hogy jó lett volna ezeken kezdeni akkor? Nemesak az a „apagyilkosokat“ nem kimélni, de a honatyák legderekabbjait is lekasabolni. Ebbeli mulatságunkban aztán segélyünkre lettek volna a szerb, román és horvát stb. testvéreink, kik a hazafias működés nagy elfoglaltságában a haza védelméről megfélemező magyar Robespierreket és Maratokat huzogatták volna nyársra. Az lett volna az igazi „nagy temetkezés“ és „vérben állás“!

Hát mert ezt a hazafias kötelességet akkoriban elmulasztották, most akarják helyre hozni? Utjában áll a hegy és szanskulat pártok hazafias vágyakozásának a zsironde, hát el akarták tenni láb alul? Megirigyelték a Panama erkölcsi nyaktílóinak szomoru működését s a botrányok hóhéri szerepében ők akarnak most becsületeket aratni? Kipusztítani a Vergniandokat, Porissotokat, Salazékat, Gensomékat stb. és helyébe állítani a Tinvilleket, Berrérokot a Heberteket? Elpusztítani Wekerlét, aki megmentette Magyarország pénzügyét;

Csáky, az egyházpolitika Zrinyiét; Wlassiesot ezt a becsületes fiatal erőt, ezelőt a legszebb reményekre jogosító kultusz politikai tehetséget. Miért? Hogy kiirtsuk velük Magyarországból a korrupciót?

Szent Isten! Egy Wekerle, egy Csáky, egy Wlassies, vagy egy Eötvös, Loránd a korrupció terjesztői! Hol hát akkor a becsületes ember az országban! A nemzet színe-javát vádolni becsületességgel annyi, mintha a nemzetnek magának azt mondom: Hiszen te sár, kloaka vagy! Te büzös iszap, egy undorító mocsok vagy! Ha a gyöngy, melyet fölszínre hozol, gaz és szemét? Akkor te szörnyetege vagy a nemzeteknek!

És kik azok, a kik a mellüket verik! Akik a becsületet terjesztik? Azok a gyémántok, akiket egy modern Bethlehemben Nubia párducza szült s akik a kárhozát szélén álló nemzet megváltására vannak hivatva? A kiket ugyan a nemzet még eddig nem kért föl, de akik magukat kínálják! Ők hintik, ők víruszok; ők szerrumok, akik beakarják ojtani magukat a megfertőztetett nemzeti testbe: hogy legyen becsület, erény, világosság!

Es ökleikkel verik a padjokat, mintha így akarnák beverni a nemzet fejébe, hogy egyedül csak bennük bizzék; ostromolják és káromolják Themist, mit vakoskodik, mért nem tépi le szeme kötelékét, hogy rájok vethetné kegyes pillantását: a délezeg és szép imádókra akik, ime az erőteljes udvarlásban verejtékeiket hullajtják.

Most, mikor nem volt idő a parlamenti obstrukció demonának felsiklandozására s az ellenzék kötekedésének földézésére; mikor alkalom kínálkozott, más körülmények közt meg nem szereshető műkincsek bevásárlására; mikor a debattirozás nagy dobjának működésbe hozatala verébfogásra nem igen lett volna alkalmas, most veszi észre az ellenzék, hogy a kormány az országgyűlés fölhatalmazása nélkül is hasznat akart hajtani hazájának! Meglátott egy bevehető pozíciót s a marsrutta szabályától eltérve, a pozíciót bevenni merészkedett: Blei und Pulver! Huzzátok értekaróba!

Utólagos jóváhagyás reményében történtek már ilyen költeke-

zések milliókig, husz milliókig, nehéz, deficites időben, hát aki hazájának vesztül rossz lábon álló pénzügyeit rendbe hozta, merhetett ennyit, hogy ily sürgős esetben hazafias célra, halasztást nem tűrő körülmények közt, nem is egy fél millió erejéig rendelkezék.

Hogy Pulszky Károly lett megbízva és Pulszky a bizalommal visszaélt? Ez bizonyosan csak és egyedül Pulszkyra nézve becsületkérdés, de sem a kormányra, sem az országra nézve nem az. Sem nem korrupció, sem nem epidémia, hanem egy könnyelmű ember bűnössége!

Hogy miért biztak meg benne? Hát Jézus Krisztus miért bizott meg Judásban? Már az utolsó vacsora alkalmával jelezte, hogy árulója leend. Mégis magával vitte a gessemáni kertbe, mégis kitette magát annak, hogy megcsókolja, holott reá a felfeszítés kínos halála várakozott!

Remélem, hogy a vallásosság amakittünő hivei, kik ime most az általuk ostromozott emberi gyarlóságokkal szemben a felebaráti szeretetet gyakorolják, nem fogják tagadásba venni Krisztus istenségét és korrupzionális becsületbeli kérdéssé fujni rosszul kiűtött emberi jóakarataknak netaláni tévedését?

Egyébként erről beszélni már késő. Vádlók elmondták mondókáikat, védők védelmüket: és most álljon elő bíró gyanánt a megméltelyezett, korrumpált nemzet! Lássuk hát Themist, amint tekintetét a deli vádlókra veti, meghagyja-e magát vesztegettetni a szerelmi vallomás verejték hullásának gyöngyei által, azok részére billen-e részrehajlatlanságának idealisan szent mérlege, vagy a pallost veszi elő, hogy kétfelé vágja ama pókháló szálát, melyen, hogy példáik vérét kiszívassák, a keresztes pókok fölfelé kapaszkodnak, igyekeznek

- Törvényjavaslat a munkáslakásokról.

Ama terjedelmes előterjesztésében, melylyel a vidéki építkezéseknek nyújtandó adókedvezményi törvényjavaslatot a képviselőház elé terjesztette, érdekes kijelentést tett Lukács László pénzügyminiszter a munkáslakások kérdéséről is. Adótörvényeink értelmében, ugymond, a munkáslakások jelenleg mindössze azt a kedvezményt élvezik: a) hogy állandó adómentességben részesülnek akkor, ha a gyáros a tulajdonát képező gyár-munkáslakásokat munkásainak bérfizetés nélkül engedi át; b) hogy a székes-főváros körül jelenleg főnálló vámvonalakon belül a szegényebb osztályok számára épített kisebb lakások a rendes állami adómentességen felül tíz éven át a községi adónak felerészét fizetik. — A tapasztalat azt igazolja, hogy eme kedvezmények a munkáslakások keletkezésén vajmi keveset lendítettek. Az olesó és egészséges munkáslakások érdekében okvetlen szükséges messzebb menő törvényhozási intézkedéseket létesíteni. De

miután az említett általában elérni óhajtott célt egyedül adókedvezményekkel biztosítani nem lehet, hanem egyéb szempontokra is kiváló súlyt kell fektetni, ennél fogva ezélszerűbbnek mutatkozik a munkáslakások kérdését a maga egészében külön törvényjavaslattal szabályozni, amire nézve a munkálatok szintén megindítottak.

- **Belföldi hírek.** (A quota-küldöttségek.) A magyar és osztrák kabinetek elnökei, mint értesülünk, folyó hó 20-án fogják a magyar, illetőleg osztrák képviselőházak elé terjeszteni azon határozati javaslatokat, melyek a quota ujonnan való megállapítása tárgyában országos bizottságok kiküldetését kezdeményezik. — (Diákbandérium.) Az egyetemi ifjuság elhatározta, hogy a főiskolák ifjuságával együttesen a millenniumra egy diákbandériumot alakít. A diákbandérium részt venne a Vágó-féle történelmi díszmenetben is. — (A pénzügyminiszteriumban) tartott enquete javaslatai alapján törvénytervezet készült a díjnokok anyagi helyzetének szabályozásáról. A törvényjavaslat, melylyel értesülésünk szerint már közelebb foglalkozni fog a minisztertanács is, három havi fölmondás kikötésével lehetőleg stabilizálni törekszik a díjnokok helyzetét, sőt legalább tíz évi folytonos szolgálat után némi nyugdíjra való igényt is biztosít a díjnokok részére. — (Az ezredik év.) A hatalmak összes bécsi nagykövetei és követei megbízást kapnak kormányaiktól, hogy az ezredéves ünnepeken Budapesten vegyenek részt.

- **Külföldi hír.** (Bulgária — királyság.) Ferdinánd fejedelem — mint a „Neues Wr. Tagbl.“ értesül — azt az eszmét pendítette meg a portánál és Törökországban, hogy emeljék királysággá a bolgár fejedelemséget. Hogy megtörtént-e tényleg ez a lépés és volt-e sikere, azt egyelőre ellenőrizni nem lehet. — Ujból is megerősítik a főtudózt lap ama híret, hogy a fejedelmi pár között komoly differenciák nincsenek. Ferdinánd fejedelem hír szerint, márczius végén a Rivierára utazik, hogy visszakísérje nejét Szófiába. Májusban aztán a fejedelem és neje együtt utaznának Moszkvába a ezári pár koronázására.

Az Alföldi Takarékpénztár közgyűlése.

Debreczen, február 17.

Az Alföldi Takarékpénztár 23-dik évi rendes közgyűlést tartotta tegnap saját helyiségében. Ez az első pénzintézet, mely a részvényesek közgyűlése előtt beszámolt a múlt év üzleti eredményéről. Az ösmeretes hü, lelkiösmeretes kezelés hazárdozás nélkül elért kielégítő sikerei tünnek fel előttünk a betervezett mérlegekben és számadásokban. Dr. Medve Kálmán nyitotta meg a közgyűlést, ki konstatálta a határozatképességet, amennyiben 25 részvényes volt jelen, több mint 300 részvénynyel. Jegyzőül Ormódy Lajost kérte fel.

Legelőször olvastatott az igazgatóság jelentése az elmúlt év üzleti eredményéről. E jelentésből közöljük a következőket:

Köztudomású dolog az, hogy az 1895. esztendő a közigazdaság minden ágára és ebből kifolyólag a pénzintézetekre kedvezőtlen volt, amennyiben a kereskedői osztály körében is számos fizetésfennakadás állott be, a kamatláb pedig általában, de a visszleszámítási üzemben is oly magasságot ért el, hogy azt saját ügyfeleinkkel szemben hasonló arányban nem emelhettük, azonban a betevőink kívánata és a körülmények tekintetbevétele folytán kénytelenek voltunk a helybeli társintézetekkel egyetemben a betétek utánimatot november hóban emelni.

Mindezen körülményeket figyelmesen mérlegelve, továbbá tekintve azt, hogy az 1895-ik évi mérlegünk teljes reális alapra fektetése folytán nagyobbára a múlt évekről fennálló ez időszertint kötelességek mutatkozó követeléseket 9615 frt 87 kr. értékben leírásba hoztuk; nyugodtan nyilváníthatjuk, hogy az 1895-ik évi üzleti eredmény az 1894-ik évnél nem kedvezőtlenebb.

Megemlítjük még, hogy ezen viszonyoknál fogva szemelött tartva saját régi ügyfeleink jogos hitelgényeit, új hitelkérelmek tekintetében tartózkodó álláspontra kellett helyezkednünk.

A pénztárforgalom volt: Előrehozatal 1894. évről 24,478 frt 24 kr. Bevétel 1895. évben 5,813,132 frt 67 kr. összesen 5,837,610 frt 91 kr. Kiadás 1895. évben 5,830,879 frt 05 kr. 1895. decz. hó 31-én pénztári maradvány 6,731 frt 86 kr.

A váltók forgalmát mutatják ezek a számok: 3,236 drb áthozat 1894. évről 617,510 frt 03 kr. 14,373 drb leszám. és bevált. visszleszmtl. váltó 4,147,220 frt 60 kr. 17,609 drb összesen 4,764,730 frt 63 kr. 14,329 drb visszszám. és visszafizetett váltók 4,191,947 frt 58 kr. 18 drb leiratott 9,585 frt 87 kr. 3,262 drb. állomány 1895. deczember 31-én 563,197 frt 18 kr. 17,609 drb összesen 4,764,730 frt 63 kr.

Visszleszámított váltók: 2,322 drb visszleszámított 1895. évben 1,620,630 frt 75 kr. 1,863 drb beváltatott 1895. évben 1,809,455 frt 97 kr. 459 drb 1895. deczember 31-én állomány 311,174 frt 78 kr.

Könyvetétek. 778 drb. áthozat 1894. évről 837,656 frt 90 kr. 392 drbra betétezt 1895. évben 517,494 frt 08 kr. 1895. jun. 30. tőkésített 17,138 frt 55 kr. 1895. decz. 31. tőkésített 17,166 frt összesen 34,304 frt 55 kr. 1,170 drb. könyvre 1,389,455 frt 53 kr. 341 drb. könyvre kivétezt 1895. évben 560,720 frt 41 kr. 829 drb. 1895. deczember 31-én állomány 828,735 frt 12 kr. A kimutatás többi része a kézi zálog, jelzálog és folyószámla üzlet forgalmáról számol be. Ezután így szól a jelentés. Az előmérésben kiténtetett 20,228 frt 46 kr. nyers nyereséglől 9,615 frt 87 kr. leírás után fenmarad 10,612 frt 59 kr. tiszta nyereségre nézve bátorkodunk a felügyelőbizottsággal egyetértőleg következő felosztási javaslatot ajánlatba hozni:

Részv. tőke 6% kamata 6000 frt 4612 frt 59 kr. Tartaléktőke 10% 461 frt 26 kr. 4612 frt 59 kr. Igazg. jutalék 10% 461 frt 26 kr. 4612 frt 59 kr. felügy.-biz. jutalék 5% 230 frt 63 kr. 4612 frt 59 kr. Ügyvivő jutalék 3% 138 frt 36 kr. 4612 frt 59 kr. Tisztviselő jutalék 2% 92 frt 27 kr. Szelvénnyadó 1895. évre 26 frt. Jótékony célokra 150 frt. Nyugdíjalapra 500 frt. Felülszálakra 2 frt 2000 frt összesen 10,059 frt 78 kr., az így fenmaradt 552 frt 81 krt tartalék tőkének gyarapítására — felhasználni javaslatba hozzuk.

Ezután felolvastatott a felügyelő bizottság jelentésese bemutatott a mérleg, mely szerint a 100000 frt alaptőkével bíró intézet vagyona 1,031,581 frt 25 kr., s nyers bevétel 78005 frt 19 kr. volt, ezek alapján a közgyűlés az igazgatóság javaslatait a nyereség felosztására vonatkozólag elfogadta s a felmentvényt megadta. Az 1895. éviszlvények február 20-ik napjától kezdve 8 frral váltatnak.

Armós Bálint a részvényesek köszönetét tolmácsolta az igazán önzetlenül működő, az intézet érdekeit minden magánérdek fölé emelő igazgatóságnak, valamint a felügyelő bizottságnak.

A kilépő Kaszanyitzky Endre és Ormós Gábor igazgatósági tagok újból, egyhangulag megválasztattak.

Ezzel a közgyűlés már d. e. 11 órakor véget ért.

S z i n h á z.

(P.) Szombaton „A vasgyáros” Ohnet György romantikus színműve került előadásra és pedig daczára, hogy azon estén két nagyszabású bál tartatott, igen szép számu közönség gyűlt össze, a mi legjobban bizonyítja e darab vonzóerejét.

Klenovics (Derblay) eleinte nagyon is merev magatartása az első felvonás végén már rendes vágásba zökkent s azontul igen szépen alakította a szerető, de büszke férjet. Több jelenete kitűnően sikerült, leghosszabb volt mindenestire a párbaj előtti nevével való találkozása. Egészen véve számottevő jó alakítást nyújtott s a közönség nyílt színen is többször megtapsolta és sokszor hívta lámpák elé.

Cserni Berta (Claire) a szerelmében esalódott, leányt, majd a férjével meghasonlott s később abba szerelmessé lett asszonyt finom színezéssel játszotta meg. Kiváló érzéke van neki az ilyen szerepekhez, melyekben ninesen falrengető dráma; de van lelki harez, van tehetetlen gyötördés, melyeket az ő szerencsés arca híven tud visszatükrözni. Sok megérdemelt tapsot kapott s számtalanszor hívták nyílt színen és felvonásközökten lámpák elé.

K. Szerény Gizella (Athenais) művészi alakította kis szerepét. Lubrinz (Beaulien) szintén jól fogta fel kis szerepét; sehogy sem tudunk azonban kibékülni bokorugró ruhájával, mely egy marquinén egyáltalában szokatlan.

Tapotczay (Bligny) Bogyóllon (Sophie) Bajnóczy (Susann) jók voltak.

Tegnap, — vasárnap — a Luchs Edith kisasszony felléptül színre került a „Cziterás” és pedig telt ház előtt.

Nagy érdeklődéssel néztünk ez előadás elé, mert a kisasszony, ki egyébiránt városunk szülőtte, már ismeretes volt koncertekből, műkedvelői előadásokból, templomi chorusokból. Közelebb Bécsben tanult s a színi pályára képezte magát.

Kilépésekor sűrű tapsok üdvözölték s a zenekarból szép virágkosarakat nyújtottak fel neki; alig győzte azokat elszedni. Elfogódott hangon kezdte meg belépő dalát s erősen küzdött a lámpalázzal; később azonban leküzdötte azt s azontul eléggé tudott uralkodni magán.

Szép csengő hangja van, melyen már nagyon észrevehető az iskolázottság. Középfekvésű hangjai erősebbek, mint a felsők, mert ezek tiszta vételenél még egy kis gyakorlatra van szüksége; valamint szoknia kell ahoz is, hogy zenekarral énekeljen, mert néha az ütemeket elcsúsztatja. De hát ez mind csak a megszokás dolga. Száz kezdő közül kilenczvenkilenczettel megtörténik ilyesmi, ez tehát egy cseppet se kedvetlenítse, mert ha szép hanganyagát tekintjük, bizvást jósolhatjuk, hogy pár év alatt kitűnő énekesnővé fejlődik.

Temperamentuma inkább hajlik a komoly szerepek felé s a pajkos operettékben megkivántató mozgékonyság hiányzik nála. Feszélyezi a costum, a lenge öltözék, de hát ezt is a szokatlanság teszi s e tartózkodás is idővel el fog enyészni s akkor játéka is szabadabb, szabatosabb leend.

Sok tapsot kapott s többször hívták lámpák elé. A mint halljuk, a kisasszony debutirozása összeköttetésben van Miskolcz, illetve Tiszayhoz való szerződésével.

Margó Zelma (Rosette) az ő meg szokott kedvességével, páratlan jó kedélyvel kitűnően alakította szerepét. Játéka, éneke egyaránt jó volt, melyért ő is sok megérdemelt tapsokat aratott.

Haday (Ricardó) kellőleg volt disponálva s hirtelen átvett szerepét végig elismerésre méltóan játszotta meg.

Nádassy (Pabló) ez ügyes kardalos a a Németh János rekedtsége folytán beállott szerepváltozás miatt jutott ezen első

nagy szerepéhez, melyet hogy el mert vállalni, már az maga dícséretet érdemel. E vasszorgalmu ember 24 óra alatt tanulta be ezt a szerepet s elénekelte tisztességes sikerrel s megjátszotta becsületesen. Régen megmondtuk, hogy ha tanítanak igen hasznavehető színész lenne belőle s a véleményünkben most ismét megerősített.

Locsarekné (Kukurilla) és Nyilasi (Kukurilló) most is kitűnők voltak s folyton kaczagást idéztek elő jóízű mókáikkal.

Rózsahegyi (Gól) és Krémer (Pól) a a két titkosrendőr szerepét az ismeretes kitűnő alakítással mutatták be.

Az előadás a jók közé tartozik s a karok is precízitással működtek közre.

A „Báli Tudósító.”

A jogász- és tisztviselő kör szombat esti báljának rendezőse a táncrendeken kívül más rendkívüli kedves emlékekkel is meglepte a hölgyeket. Márk Endre felelős szerkesztése mellett a helybeli zsurnaliszták segítségével a Debreczeni Ellenör rovatának megfelelő beosztással mulattató alkalmi újságot adott ki, mely pontban éjjelkor jelent meg, még nedvesen a nyomdafestéktől.

A lap természetesen szenzációs feltűnést okozott s nemcsak szellemes tartalmánál, de csinos kiállításánál fogva is általános tetszésben részesült.

Tartalma esupa eredeti és a legaktuálisabb eseménynyel, a bállal foglalkozó dolgozatokból állott.

Ez az aktualitás, mely a debreczeni hölgyközönség körében még ma is minden mást háttérbe szorit, indít bennünket arra, hogy izelítől mutatóanyagokat közöljünk a „Báli Tudósítóból.”

Vezérezikét lapunk felelős szerkesztője, Konez Akos írta, így hangzik:

A házi politika.

Debreczen, febr. 15.

(K.) Régóta történt szenzációsabb esemény városunkban, mint a jogász- és tisztviselőestély megtartása. A családi élet parlamentjében már hetek óta készültek a törvényjavaslat megbuktatására és keresztülvitelére. Az apák határozottan az ellenzéki oldalra esaptak át, míg a szeretetreméltó mamák és bájos leánykák elhatározták, hogy e törvényjavaslatnak keresztülviteléhez kötik a pártban való maradásukat.

Mint több oldalról értesültünk, határozott obstrukciót terveztek a hölgyek, kezen kijelentve, hogy a rendezőbizottság nevében benyújtott törvényjavaslatok megbukása esetén többé semmi tekintetben a házi politika egyetlen felmerülő kérdésében sem fogják támogatni a férjeket és apákat.

A házi parlamentekben vehemens erővel folytatták az agitációt a törvényjavaslat ellen és emellett. A képviselők a klubokba se mehettek el, mert egész arzenálját hordozták az argumentumoknak, hogy meggátolják a törvényjavaslat keresztülvitelét. — Hivatkoztak a családi háztartás sokoldalu kiadására és hogy e törvényjavaslat elfogadása esetén a pénzügyi mérleg megbillen és a báli kiadások csakis rendkívüli hitel útján fedezhetők.

A hölgyek azonban ügyes riportirozással tették tönkre az álokoskodásokat, kimutatva, hogy a kalabriász és klubbi kiadások redukálása bőven behozza a báli toillette költségeit és egyben hivatkoztak arra, hogy a családi béke iránt való szeretetből minden időben hoztak a jó családapák, még a maguk megrövidítésével is, áldozatokat.

Végre a hét elején megkezdődött az

általános vita s a jogász- és tisztviselő kör estélyéről szóló törvényjavaslat ugy általánosságban, mint részleteiben elfogadtatott. A különböző pártok fejei végre is belátták, hogy e törvényjavaslat elodázása hosszú időre megzavarná a ház politikai békéjét, melynek megőrzése pedig minden családfőnek eminens kötelessége.

A jogász- és tisztviselő-egylet báljáról szóló és immár letárgyalt törvényjavaslat ma este 9 órakor lett szentesítve.

Az a nemzet, melynek ilyen családapái vannak, nyugodt lélekkel nézhet a második ezredév felé, viszont büszkén tekinthet a nemzetleányaira is, kik ékesszólásuk és utólrhetlen szeretetreméltóságukkal a fentemlített javaslatot törvénynyé emelték.

*

A vezérezik után természetesen Politikai hírek következnek, melynek egyikét mi is átvesszük:

A leghosszabb báléj. Karnevál herceg ő fensége a jogász- és tisztviselői-kör mai báljának sikerén felbuzdulva, rendeletet intézett a bál rendezőbizottságához, hogy jövő évi uralkodásának azon a napján rendezzen vigalmat, amelyen leghosszabb a báléj. Ezt a rendeletet — mint félhivatalosan jelentik — a herceg mihoztartás végett az összes kalendáriumszámológóhoz is megküldötte.

Második és harmadik cikkek, Irodalom, Törvénykezés, Színház, Ujdonságok, Sport, Közgazdaság, Táviratok szellemes alkalmi hirdetések és egyéb, minden jól szerkesztett lapban feltalálható rovatok tartikják ezenkívül az eleven újságot. A Mulatságok rovata egyedül a szombat esti bál leírásának van szentelve.

Az ujdonságok rovata esupa szenzáció, a mi egyetlenegynek közléséből is megítélhető:

* Nem tudott meghalni. A debreczeni üzletvezetőségnek egyik fiatal, nőtlen tisztviselője nagy beteg volt a mult héten. Az orvosok már lemondottak róla s tegnap éjjel már a beállott agóniát konstataáltak. Ekkor azonban váratlan fordulat történt, ugyanis az egyik orvos azt találta mondani: Milyen kár érte. A jogász- és tisztviselő-kör bálja előtt kell meghalnia szegénynek! E szavak rendkívüli hatással voltak a betegre. Felült ágyában és kijelentette, hogy ő elmegy a bárra. És csakugyan be is váltotta a szavát. Elment. És mi történt? . . . Ugy-e azt hiszik, hogy a bál után meghalt? . . . Dehogy — megházasodott. (Hiszen az kérem mindegy! A szedő.)

Még a közgazdaság rovata sem hiányzik s miután hétfőn ugy sem közlünk tudósítást a budapesti tőzsdéről, e hiányt ezuttal sikeresen pótolhatjuk a Bika szállodában szombaton este lefolyt üzletkedésről írott Aru- és értéktőzsdéi tudósítással. Így hangzik:

Aru és értéktőzsde.

— Saját tudósítónktól. —

Bika-szálloda, február 15.

A mai készáru üzlet élénksége felülmul minden eddigit, mely az ideai farsang alatt bonyolítottat le a Bikáról nevezett nagy tőzsdépületben. A piacot uráló legnagyobb cégek: „Mamák és leányaik” ugyszintén a „Jogász- és tisztviselő-kör báljának rendezőse”, valamint Tabár Gusztáv (előbb Fehér Hermann) szállító cég összes áruikkal rendkívüli lázas vételkedésnek örvendeztek. A forgalom ily körülmények között bámulatosan élénk és nagy volt annyira, hogy számokban ezuttal pontosan meg sem becsülhető. A határidők letele után, a spekuláció üzletkedvénék mértékéről könnyebben közölhetnénk effektív áratat. Annyit már ezuttal is jegyezhetünk, hogy egy esordultig szerelemmel telt parányi sziv legalsó ára a holtmogholtodiglan tartó hüség volt.

Szöke és barna leányokból, kövér és sovány menyecskékből, fiatalabb és korosabb mamákból nagy készletek kerültek piacra, pardon, a táncsterem parkettjére. A minőség esupa elsőrendű. Jó partikban és szerelmes szívekben gazdag választék. Az első négyesre az előtőzsdén, a másodikra az éjjeli tőzsdén számtalan kötés történt.

Tőzsdéi ügynökök feljegyzése szerint, a határidő üzletben tekintettel a honalapítás ezredik évforduló-

jára is, család alapítás érdekében is eszközöltettek kötések, tulnyomólag tavaszra és őszre. A *ma-mak spekulációja* főként a birtokveket, orvosi és ügyvédi diplomákat helyezte előtérbe, — míg a leányok *vételkedve* inkább a tisztí kardbojtok, jogászok, gazdászok és a legfiatalabb hivatalnokai kar felé irányult.

A táncz hevének hatása alatt szokatlanul élénk volt a forgalom limonádében, fagyaliban, bonbonokban és sörben, — ez az élénkség a hajnali tőzsdén érte el tetőpontját, amikor pezsgőben uralkodott a legnagyobb *hausse*.

Az *éjjeli tőzsdén* az étlapok domináltak. Kivétel csupán a *petrezselyem üzlet* képezett, melyből ezuttal piacra semmi sem került.

Értéktőzsde.

A kedvező konjunkturák szerencsés összehatalálkozása következtében az *értéktőzsde* is kitünően indult. Erős, szilárd irányzatát mindvégig megtartotta. Legnagyobb volt a *kínálat* belépő és ruhatári jegyekből, melyek a dolog természete szerint az előtőzsdén örvendtek élénk keresletnek. — Az *osztrák-magyar bank- és állampapírok névértékük* mellett tömegesen vettek piacra; ezek a Tatar, Rác czég részéről az utolsó darabig biztos vevőre találtak. Az 1 koronás, 10 és 20 filléres érmek főként a pinzérek és bérkocsisok körében voltak kelendők.

Az *üzlet változatlanul élénk, a hangulat emelkedett.*

Utőtőzsde előreláthatólag csak reggeli 7 órakor zárul. Z-i

A kapós ujság munkatársai egyébiránt ezek voltak: Berger Henrik, Bereczky Lajos, ifj. Gily Ede, Konez Akos, Márk Endre, Rostkovitz Arthur, Szathmáry Zoltán, Szücs Jenő, Than Gyula, Löw József, Stahl Géza, Tivadar és Zoltai Lajos.

A mi bálunk.

— A jogász- és tisztviselő kör tánczmulatsága. —

A mi ragyogó, fényes bálunk! Jogosan mondhatjuk ilyen birtokragozással, mert hiszen a miénk is volt, a közvélemény munkásaié.

És most írjak tudósítást a hozzánk tartozóink és saját magunk tánczvigalmáról elfogultság nélkül?

Szombaton este folyt le az Arany-Bika vendéglő dísztermében.

No hát az a rendes körülmények között csak díszterem, mióta fennáll, aligha volt olyan gálába öltözve mint tegnapelőtt este.

Láttam bálhoz diszitve sok vidéki város első táncztermeit, láttam többször a budapesti redoutot, de olyan pazar pompával, distingvált izléssel decorált vigalom-színhelyet még soha.

Mint a hogy megindult a birminghami erdő Machbet megfélemlítésére, úgy jött le a m.-szigeti hegyek közül egy egész fenyves ez alkalomra a bálterembe, hogy üdítő illatával növelje még nagyobbra az egészség édes érzésnek vidám hangulatát.

A fenyőknek az egész termet domináló zöldjét ragyogóan tarkították az impozáns délszaki növények, zászlók, ezimerek stb. melyeknek harmonikus elhelyezése általában az egész díszítés *Lasz-gallner* Kálmán vasuti főmérnök mesterei kezére vallott.

Paradiesomot varázsolt a bál helyiségéből, melyben a szépséges Évák, az előkelő nagyszámu helybeli és vidéki hölgyközönség mellett városunk összes notabilitásai, közéletünk és társadalmunk kiválóságai teljes számmal megjelentek.

A lelkes rendezőség már hetek óta, nagy buzgalommal, a legapróbb részletekig kiterjedő figyelemmel tette meg előkészületeit a bál minél fényesebb sikere érdekében.

Előre tudva azt, hogy a terem szűk lesz a mulatságra érkező közönség befogadására, a nagy helyet foglaló zenekarpodiumot kivitették a *Rác* Károly barna zenész társaival páholyba került. Onnan szolgáltatták a talp alá valót. Nagyon helyes volt, mert mint a következmények

mutatták, ez intézkedés nélkül zsufolt lett volna a terem, a mi pedig befolyásolta volna az igazi sikert.

Hogy a vigalom kezdetén és annak egész lefolyása alatt mennyi tapintatos figyelmet tanusított s a hölgyközönséget mennyi kellemes meglepetésben részesítette az udvarias rendezőség — itt felsorolni nem lehet.

Minden hölgynek már belépésekor esinos tánczrenddel, 11 órakor gyönyörű virágosokkal kedveskedtek s a szünóra alatt megjelent a *Báli-tudósító* alkalmi lap, melynek humoros, szellemes közleményei az összes jelenlevőknek sok derült perczet szereznek még azóta is.

Kedves emlék volt más is. Egy sokszorosított dallamos új keringő, melynek Lasz-gallner Kálmán a szerzője.

A mulatság fényes sikerének orozzlánrésze különben *Dobiecky* Sándor vasuti üzletvezetőt illeti ki fáradhatatlan buzgalomával, körültekintéssel napról-napra, óráról-óraira vitte előre a bál ügyeit.

A pompás kedélyvel, ragyogó vigsággal lefolyt bálon jelen voltak:

Urhölgyek: Kiss Áronné, Unger Gusztávné, Kölcsey Kálmánné, Mády Imréné, Sziegmeth, Károlyné, Lasz-gallner Kálmánné, Antonovits Antalné, Boczán Eleménné, Emmert Antalné, Lakatos Gyuláné, dr. Losonczy Almosné, Széll Farkasné, Moharasy Pálné, Mérey Ottóné, Laber Mihályné, Miskolczy Jenőné, Simon Istvánné, Steinacker Sándorné dr. Szöllősy Lipótné, Stahl Gézánné, dr. Nagy Lajosné, Klobusiczky Istvánné, Somossy Miklósné, Kugler Mihályné, dr. Fráter Imréné, Tárnok Ignáczné, dr. Rotschnek Emilné, Budaházy Istvánné, Medgyaszay Miklósné, Rajczy Vilmosné, Szikszay Lajosné, Szegheő Istvánné, Gencsy Samuné, dr. Sárváry Gyuláné, Vimmer Józsefné, Chilinszky Györgyné, Jekelfalussy Lajosné, özv. Veress Szathmáry Teréz, özv. Szeőke Károlyné, Radetzky Lászlóné, Elek Emilné (Szabolcs), Simonffy Imréné, Konez Elekné, Eritz Ernőné, Dobietzky Sándorné, Berger Jenőné, Györfly Aladárné, Wurmb Emilné, Horváth Bálintné, Hreus Viktorné, Miklóssy Gyuláné, Elek Lászlóné (Szabolcs), Bekény Péterné, Juszt Gézánné (Matészalka), Szabó Miklósné, Puky Gyuláné, Kaszanyitzky Endréné, Czeglédy Ferenczné, Lestyán Adorjáné (Székelyhid), Györy Kálmánné, Sz. Szabó Józsefné, Puky Pálné (Kassa), Molnár Mihályné, Kankol Jánosné, Rösler Richárdné, Harmath Gergelyné, Banner Antalné (Huszt), özv. Sáfrány Béláné, Görgey Vinczéné, Stenczel Lajosné, Kardos Lászlóné, Vecsey Zoltánné, Medve Kálmánné, Hazelmayer Béláné, Zádor Lajosné, Szentpály Béniéné, Fazekas Sándorné, Weszprémy Zoltánné.

Leányok: Kölcsey Hedvig, Unger Aranka, Unger Luiza, Sziegmeth Irma, Lasz-gallner Nora, Lasz-gallner Elza, Emmert Antonia, Emmert Evelin, Losonczy Margit, Széll Marianna, Kugler Rózsika, Ujfalussy Matild, Ujfalussy Malvin, Moharasy Irén, Mérey Ottilia, Laber Matild, Miskolczy Etelka, Fényes Sarolta, Simon Mariska, Steinacker Viola, Franciscs Elza, Tárnok Ida, Rotschnek Róza, Pásztor Gizella, Rajczy Ida, Szegheő Ella, Szegheő Ida, Molnár Mariska, Molnár Matild, Sárváry Adél, Vimmer nővérek, Szeőke Vilma, Elek Sarolta (Szabolcs), Bacsó Margit, Eritz Gizella, Eritz Jolán, Elber Georgin (Kassa), Miklóssy Róza, Elek Anna, Elek Irén, Elek Ilona (Szabolcs), Bekény Juliska, Bay Mariska, Bay Ilona, Czégely Vilma, Fekete Emma, Draveczky Lila (Székelyhid), Lestyán Irma (Székelyhid), Sz. Szabó Lenke, Becsek Ilona, Molnár Ilona, Gál Ilona, Görgey Ferike, gróf Dégenfeld Mária, gróf Dégenfeld Anna, Coles Eleonora, Kardos Ilonka, Hazelmayer Ida, Sekerak Anna, Fried Margit, Stenczel Irma, Stenczel Irma, Stenczel Laura, Szikszay Vilma, Szikszay Irén, Papp Erzsike, Darvas Ella.

NAPI HIREK.

— **Kiss Aron püspök üdvözlése.** Az ev. ref. presbiterium tegnap közgyűlésre volt összehíva; de a presbiter urak nem jelenvén meg határozatképes számmal, a gyűlés megtartását holnap, kedden d. u. 3 órára halasztották. — Azok, a kik megjelentek, a szeretet rögtönzött ünnepévé avatták ezt az alkalmat, melyben régi nemességének kegyelmes megerősítése után először találkoztak Kiss Aron püspökünkkel. *Simonffy* Imre polgármester és főgondnok fölemlítette, hogy épen most közölte a hivatalos lap Kiss Aron püspök elnöktársa régi nemességének megerősítését és a királyi engedelmet, hogy ő és törvényes örökösai a „hegymegi előnevet“ használták. Ime a legmagasabb helyen is elismerik és méltányolják a főpásztor érdemeit, a kit úgy a maga és presbiter társai nevében örömmel üdvözlöl a királyi kegy e kitüntetése alkalmából, és szívesen kívánja, hogy még számos évekig használhassa jó erőben és jó egészségben most engedélyezett előnevet. Az ősz püspök meghatottan mondott köszönetet e nem várt üdvözlésért s azoknak, köztük az épen jelenlévő Dégenfeld József gróf főispánnak, a kik őt támogatták. A jelenlevők a püspök életetésével oszlottak szét.

— **Véres harc a Hatvan-utczán.** Vasárnap hajnalban véres kimeneteli verekedés folyt le a Hatvan-utca végén levő Vörösökörhöz czimzett vendéglő előtt tizenöt kőműves és két rendőr között. Az elkeseredett csatá-paté áldozata az egyik rendőr aligha nem életével fizeti meg, hogy kötelességét hiven teljesítette.

Az eset részletei a következők: Szombathéjjel tizenöt kőműveslegény mulatott a Vörös ökörben. Reggel 3 óra felé a mulatók éktelen lármával távoztak a korezmából. Az utczán kisebb csoportokra szakadozva kiabáltak, ablakokat vertek be. A Széchenyi-utczai rendőri őrzőjárat: Nagy Bálint és *Karikó* Mihály rendőrök a zajongó kőműveseket esendre intették. A figyelmeztetésre egyik kőműves elkiáltotta magát:

— Ne hallgassatok rá, üssétek agyon!

Mint a méhraj, rohant a tizenöt hős legény a két szál rendőrré. Az egyik rendőrt, *Karikót* úgy ütötték föbe, hogy eszméletlenül terült el a földön. A csapat másik része pedig Nagy Bálint rendőrnek rontott, őtet is földre teperték. Nagy a tulnyomó erővel szemben nem védekezhetett. A megvadult tömeg másik része ezalatt az eszméletlenül fekvő *Karikó* rendőrnek kardját elvette s a már amugy is összekinzott Nagy rendőrré rohant s a karddal össze-vissza vagdalta. — A piac-utczai rendőri őrzőjáratra kiküldött Jenei és Menyhárt közben értesültek a veszedelemről s rohanó léptekkel siettek Hatvan-utczára. A rendőrségi központra is bekiáltott valaki, hogy a Hatvan-utczán két rendőrt agyonverték. *Pósalaky* rendőrbiztos négy rendőrt azonnal leküldött, kik már Jeneit és Menyhárt rendőröket harezban találták. A segítségül siető rendőrök láttára a részeg kőműveslegények futásnak eredtek. A rendőrök követték őket s a főczinkosok közül négyet, *Nagy*

Károlyt, Nagy Andrást, Juhász Lajost és Pipó Mihályt sikerült a Csokonai-utcán elfogni. Megkötözve bekísérték őket a városházára. Más két rendőr visszament a csataterre. Az egyik rendőr, Karikó, akkora már feleszmélt. Fején óriási mély seb tátongott, melyből pataokban ömlött a vér. Még szálnalmasabb állapotban találták Nagy Bálintot. Feje, arca kegyetlen össze volt vagdalva. Fején karddal hasított nyolez mély sebből ömlött a vér. A rendőrök a kórházba szállították, hol most élet-halál közt fekszik. Ágyánál felesége s gyermekei siratják. A rendőrség ma megidézte a verekedésbe résztvevőket: Sági Lajost, Szüts Sándort, Dózsa Jánost, Kun Györgyöt, Nemes Gábort, Ménes Lajost, Székely Istvánt, Szöllősi Istvánt, Kálai Bálintot, Rácz Józsefet, Mater Jánost s a letartóztatott négy társukkal együtt kihallgatta. Az ügyiratokat a vitézlő legényekkel együtt átadta a kir. ügyészségnek.

— **Szakszó Rezső nyilatkozata.** Főtiszt. Szakszó Rezső nagyváradi kanonok urtól a debreczeni r. kath. gimnázium kiegészítéséről irottujdonságunkra vonatkozólag a mai postával a következő helyreigazító közleményt kaptuk: Több helyt — ezen lapok hasábjain is olvastam, hogy én a préposti jószágot a debreczeni gimnázium javára adóssággal terheltem meg. — Igaz! eredetileg, mikor még annyi készpénzem nem volt, az volt tervbe véve; de időközben mintegy 20,000 forintot befizettem a préposti jószágba, melyet utódomnak készpénzben meg kellett volna téríteni; átadásakor azon megegyezés jött létre, hogy ne nekem, hanem a debreczeni gimnáziumi alapnak térítse meg a befektetett 20,000 forintot. Tehát nem áll az, hogy én a préposti jószágot adóssággal terheltem meg. — Szakszó Rezső, nagyváradi kanonok.

— **Tisztviselőtelep.** Hosszu szünet után tegnap ismét életjelt adott az a pár évvel ezelőtt indított mozgalom, mely jó és olesó lakásokhoz, saját otthonhoz igyekszik juttatni városunk egyik számottevő legintelligensebb osztályát: a tisztviselőket. — Az első kísérlet a városi közgyűlés közönyösségén szenvedett hajótörést, midőn a telep számára kért sertésvásárt nem engedte át. Ezután Kardos László nagykereskedőnek Péterfia végén, a kórházon túl fekvő beerdősített tizholdas majorsági föld felé irányult a figyelem, aki kötelezte magát, hogy a földnek □ ölet 2 frt és 2 frt 50 krért záros határidőn belül átengedi s utcák számára 1200 □ ölet díjtalanul bocsát a szövetkezet rendelkezésére. Akkor azonban nem sikerült összehozni az érdekeltiséget, főként azon oknál fogva, mert a pénzintézetek az építési költségeket a tagok közös egyetemleges jótállása mellett voltak hajlandók finanszírozni, amibe a tagok vonakodtak belemenni. Időközben egy fővárosi pénzintézet kijelentette, hogy a tervezett 40 ház építési költségeire a szükséges tőkét a szövetkezet tagjainak egyetemleges jótállása nélkül is, csupán egyéni felelősség is és jelzálogi bekebelezés mellett megszavazza; a kölcsönt 35 évre adja 5½—6%-os amortizációra. Részler Richárd mérnök építészeti irodájában pedig az egyes különböző nagyságu házakra nézve terveket és költségszámításokat dolgozott ki. Ily előzmények után hivta össze Harmath Gergely főreáliskolai tanár az érdekelteket tegnap értekezletre, amelyen Részler Richárd ösmertette a budapesti pénzintézet feltételeit és a terveket. E tervek szerint egy 3 szobás, mellékhelyiségekkel ellátott ház kerítéssel együtt, de úgy, hogy a telepen kivágandó akácfa behasználandók,

5000 frtba kerül, telep nélkül. 4 szobás ház 6000, 5 szobás ház pedig 7000 frtba. A telepnek kiszemelt terület tulajdonosa, Kardos László azonban a telkek árát legújabbban 75%-kal fölemelte, miután a megvételre a multkor kikötött határidő elmúlt. Most már □ ölet 3 frt 50 krért adja, tekintet nélkül arra, fás-e a telek vagy nem, utcának pedig csak 600 □ ölet enged ingyen. Ez a bejelentés meglepően hatott az értekezletre, mely mindazonáltal nem mondott le a telep létesítésének üdvös tervéről. Mert ha az a hely drágaságánál fogva meg nem szerezhető, a város más részén is található alkalmas terület, főként a Kossuth-utcai közuti vasut kiépülése után. — Az értekezlet tehát új létesítő bizottságot alakított, melynek feladata a szövetkezetbe tagokat gyűjteni és új terület után nézni, arra egyezséget kötni. A helyet kereső albizottság tagjai: Harmath Gergely, dr. Bartha Béla és Suhajda József, — a taggyűjő bizottságé pedig Márk Endre, Varga József és dr. Varga Bálint. A telep létesítésére most jóval kedvezőbbek a körülmények, mint a multkor. Eötvös Károly Lajos kir. tanfelügyelő ezt igen alaposan kifejtette. Ugyanis a kossuth-utcai vasut kiépítése folytán keletfelé is szerezhető terület; ma már pénz is kapható a lehető legkedvezőbb feltételek mellett; a tisztviselők lakbért kapnak és ez által nagyobb törlést vállalhatnak magukra; szőnyegen van a vidéki városok építkezését megkönnyítő házadó kedvezményről szóló törvényjavaslat és végül nem kerülheti ki a figyelmet az sem, hogy egy tervszerűen létesítendő új városrész a hatóság támogatására is inkább számíthat, mint a véletlenül és ötletszerűen történt rendezetlen települések.

— **Debreczen képekben.** A tanács tudvalóleg Székely Árpád akadémia festővel, műegyetemi tanárral megfesteti a millenniumi kiállításra városunk szebb épületeit. Székely Árpád telpnap két tanárséggel városunkba érkezett, hogy a kijelölt épületekről szín-vázlatokat készítsenek.

— **Halálozás.** Polgári Tóth András elhunyt 47 éves korában. Holnap d. u. 2 órakor temetik a piacz-utcai 1864. számú háztól.

— **Nyomdászok értekezlete.** A debreczeni nyomdászok tegnap délelőtt saját egyleti helyiségükben választmányi ülést tartottak, melyből kifolyó külön értekezleten elhatározták, hogy f. év május hó 16-án nyári mulatságot rendeznek. A rendező-bizottságot már meg is választották, kik már is oly nagy akeziót fejtenek ki egyletük önképző-köre érdekében, hogy a mulatság a nyári vigalmak legszebbek egyikének mondható. Egyebekben emlékezhetünk még az ezelőtt két évvel tartott mulatságra, melyet a „Margit“-fürdő külön arra a célra feldiszipített helyiségeiben tartottak meg.

— **A hölgyek lobogója.** Ujabbán ismét 130 frt 50 kr. gyűlt össze a debreczeni hölgyek lobogójára. Ezen összegből Mélt. Dégenfeld Anna és Ilona grófnők 48 frt 50 kr, Visky Károlyné és Deák Ferenczné Hrehus Viktorné 42, illetve 40 forintot gyűjtöttek.

— **A debreczeni gazdasági egyesület** tegnap tartotta évi rendes közgyűlését Váczy János elnöklete alatt. A gyűlés látogatott volt. Az évi jelentés, melyet holnap ismertetünk és a pénztári számadás Muraközy Lászlónak köszönet kifejezése mellett tudomásul vétetett. *Luzás Elek*, volt egyleti alelnök emlékéit jegyzőkönyvbe iktatták. *Kerpely Kálmán* gazdasági tanintézeti tanár másnemű elfoglaltsága miatt a titkári állásról lemondott s helyébe Porzon Pál tanárt választották meg.

— **Jótívó asztal-társaság.** Egy kávéházbéli asztaltársaság tegnap 6 frt 90 krt. gyűjtött a Nyil-utcán lakó Harmat Gergely nevű szerencsétlen munkás embernek felségelésére. Könyves Tóth Mihály r-kapitány az egész összeget ma leküldötte a nyomorgó családnak.

— **Talált arany karperecz.** A jogász és tisztviselő-kör bálján egy arany karpereczet találtak. Igazolt tulajdonosa átvetheti Medgyaszay Miklós árvaszéki ülnöktől a városházán.

Mulatság.

* **A filléregyleti tea-estélye.** Lázasan folynak az előkészületek a holnap este, farsang utóján tartandó tea-estélye. A filléregylet már a multban is nagy sikert aratott ezen valóban kedélyes estével s most a multnak tapasztalatait felhasználva, mindent elkövet, hogy még kellemesebbé, vonzóbbá tegye az estélyt. Hogy mennyire megnyerte a közönség rokonszenvét ez estélyt, igazolja az, hogy több mint 50 urhölgy a legszebbek közül fog a terített asztalok körül sűrögni. Izletes ételekről (hal, sonka, nyelv, torta stb.) a rendező bizottság gondoskodott. A holnap tea-estély az érdeklődés után itélve, kedélyes és látogatott mulatságnak ígérkezik. A filléregylet elnöksége a következő kérelmet adta ki: Azon m. t. urhölgyeket, kik a tea-estélyen való közreműködést megígérni szivesek voltak, valamint a rendezőséget is teljes tisztelettel kérjük, hogy a teendőik beosztása céljából holnap este 7½ órára kegyeskedjenek a Bika disztermében megjelenni. — Azon szives jóakarókat, kik a tea-estélyre ételneműket ajánlottak fel, arra kérjük, hogy az ételeket holnap, kedden délután 2—5 óra között a Bika disztermébe felküldeni sziveskedjenek. — A filléregylet elnöksége.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A t. Házból.

Budapest, február 17. A képviselőház ma is a kultusz-butgettel foglalkozott. Sággy Gyula, Thold, Vajai és Berger a budapesti egyetem kérdését vitatták, kiknek Wlassics miniszter válaszolt röviden és megnyugtatóan. A középiskolák tételénél *Bessenyei* Ferencz a temesvári gimnázium épületét, *Boda* Vilmos pedig a szegszárdi főgimnáziumot ajánlották a kormány figyelmébe. *Hock* János gyakorlatiasabb középiskolai oktatást sürgetett.

A szocziál-demokraták hazafisága.

Budapest, február 17. A szocziál-demokrata munkások tegnapi gyűlésükön elhatározták, hogy az ezredévet *nem* ünneplik meg, mert az a tőkeuralom ünnepe. A rendőrség a gyűlés szónokaitól megvonta a szót.

A szerb sertések kivitele.

Budapest, február 17. Belgrádból távirják: Annak a nagy sertésszállítmánynak sorsa, melyet a szerbek próbaképen Marseillebe vittek, igen kedvezőtlennek lett.

A Petőfi-társaság ülése.

Budapest, február 17. A Petőfi-társaság tegnapi, vasárnapi ülésén Margitay Dezső aratott élénk tetszést Dal az örökké valóságról című beszélyével. Utána Bartók Lajos, a társaság elnöke szavalt el

hangulatos poemáját, mely az Atyám emléke ezimet viseli. A hallgatóság megnevetéséről Jakab Ödön gondoskodott, felolvastván Egy főnyereményezimű történetét. Ezután zárt ülésen a társaság s régi tizek a két előtagját, Degré Alajost és Pálffy Albertet választották tiszteletbeli tagokul.

A magyar kereskedelmi csarnok közgyűlése.

Budapest, február 17. A magyar kereskedelmi csarnok vasárnap tartotta meg folytatólagos közgyűlését saját helyiségében a tagok élénk részvétele mellett. Haraszi Jellinek Henrik elnök rövid megnyitó beszédében üdvözölte a megjelenteket s felkérte a gyűlést a jubiláris diszüléstről elmaradt napirend letárgyalására. Erre dr. Schreyer Jakab titkár adta elő titkári jelentését, felsorolva a választmány működését az elmúlt évben. Ezután Singer Bernát tette meg jelentését a zárszámadról és az évi költségelőről. Schwartz Armin indítványozta, hogy bizalmat és köszönetet szavazzanak Jellinek Henrik elnöknek, az alelnököknek stb. A közgyűlés ez indítványt tetszéssel fogadta. Erre az elnök tolmácsolta rövid és lelkes szavakban a maga és az elnökség köszönetét.

Elhunyt hercegnő.

Budapest, február 17. A magyar és német főúri világnak halottja van. *Waldeck-Pyrmont* Hermann herceg özvegye, született Birodalmi gróf széki *Teleki* Ágnes öfensége tegnap este 8 órakor József-kör uti lakásán meghalt.

Gyilkosság vagy öngyilkosság?

Igló, február 17. Verettó, olasz bánya munka-vállalkozót tegnap este Kobberbachon egy aknában halva találták. Fején seb tátongott, mellette revolver feküdt. A vizsgálat lesz hivatva kideríteni, vajjon gyilkosság, vagy öngyilkosság forog fenn?

Bolgár kitüntetések.

Budapest, február 17. Szófiából jelentik: Ferdinánd fejedelem Nebbil bég török biztosnak a polgári érdemek jutalmazására alapított rend nagykeresztjét adományozta. Biztosra veszik, hogy a porta a legközelebb ki fogja adni a berátot az új bolgár püspököknek.

A Vatikán képviselője az ezredéves ünnepen.

Budapest, február 17. A vasárnapi lapokban az a hír jelent meg, hogy a vatikán a millenniumon való képviseletével *Schlauch Lőrincz* bibornokot, nagyváradi püspököt bizza meg. Ez a hír — mint értesülünk — alaptalan kombináció. Ha a pápa a millenniumon képviseltetni akarná magát, akkor erre első sorban a hercegprimás volna az illetékes méltóság, a ki tudvalevőleg a pápának „legatus natus”-a született követe Magyarországra nézve.

Görög-orosz szerződés.

Budapest, február 17. Athénből jelentik: A görög kormány nagy erőfeszítést tesz, hogy az Oroszországgal megszakadt tárgyalásokat kereskedelmi szerződés létesítése iránt, újból felvehesse. Bár Oroszország ragaszkodik azon követeléséhez, hogy a legközelebbi 10 éven át a kőolajat

kizárólag Oroszországból szállítsa Görögország, másrészt pedig a görög kormány részéről követelt vámleszállításokhoz nem akar hozzájárulni, mégis azt hiszik, hogy a szerződés létre fog jönni.

Druz - tuzsok.

Budapest, február 17. Konstantinápolyból jelentik: Több druzfőnököt Konstantinápolyba hoztak, a hol a különböző minisztériumokban és államhivatalokban helyezték el őket. — Tulajdonképeni célja azonban ez intézkedésnek az, hogy az illetőket, mint tuzsokat visszatartsák, mint-hogy a tavasszal újabb druz-kihágásoktól tartanak.

Szerb vasut a tenger felé.

Budapest, február 17. Belgrádból írják: A szkupstina Molerovics képviselő indítványára elhatározta, hogy rendes vágányu vasutat építsenek Belgrádból Valjevón át a bosnyák határig. A szerb kormány ez új vasutal a szerb kivitelnek utat akar teremteni Szerajevén át az adriai tenger felé.

Nyugtalanító hírek Bulgáriából.

Budapest, február 17. Bukarestből jelentik: Itt nagyon nyugtalanító hírek terjednek Bulgáriában történekről. Arról beszélnek, hogy a szobranje 1.000.000 frankot szavazott meg esetleges háborúra. A bolgárok inkább az oroszok védnöksége alatt akarják a szent-stefanoi békét érvényesíteni, a melyet a berlini kongresszus mellőzött. Az egész város tele van kalandos hírekkel.

Miletics emléke.

Budapest, február 17. A Miletics-alapjává tovább folynak a gyűjtések. Az újvidéki gör.-kel. szerb egyházköztség legutóbb tartott évi közgyűlésén a „Bratstvo” javára 300 frtot szavazott meg és annak saját pénztárából való kiutalványozását elrendelte. A folyó hó 22-én megtartandó Miletics ünnepélyek alkalmával rendezendő hangversenyt Jovan Jovanovits Zmaj szerb költő prólogja nyitja meg, aki közreműködését a „Bratstvo” vezérembereinek már megígérte.

A régi bün.

Budapest, február 17. Hét évvel ezelőtt a kecskeméti pusztán meggyilkolták Czindelyi Jánost s a tettest nem lehetett előkeríteni. A czeplédi esendőrség most 7 év múltán akadtt rá a tettesre Dénes Julia rovott multu asszony személyében, ki azon alkalommal a legyilkolt birtokosnak gazdasszonya volt. A esendőrség rögtön elfogta a tettest és átadta a törvényszéknek.

Borzasztó halál.

Budapest, február 17. Novák János kocsitoló vasárnap délután a nyugati pályaudvarban a síneken akart átmenni, a midőn az Ostendéből érkező gyorsvonat robogott arra. A mozdony izzé-porrá zuzta a szerenestlen embert, úgy, hogy a szétromesolt testrészeket össze kellett kötözni.

Megszökött váltóhamisító.

Budapest, február 17. A napokban egy fővárosi kereskedőnél megjelent valami Régensburg Elek nevű fiatal ember, a ki egy váltót mutatott fel, melyről utóbb kitűnt, hogy hamis aláírásu. A rendőrség rögtön megindította a vizsgálatot, de a váltóhamisítót nem foghatta el, mert az időközben megugrott.

A forrongó Kréta.

Budapest, február 17. Kréta szigetére 4 század gyalogságot küldöttek, hogy az ottani helyőrséget szaporítsák. A beérkezett jelentések szerint ott újból forrongás észlelhető és attól tartanak, hogy a legközelebbi időben újból forradalmi törekvések kerülnek felszínre.

A debreczeni piacz 1724-ben.

Debreczen sz. kir. város közlevéltárából közli: K. Á.

Manapság folytonosan panaszkodnak háziasszonyaink a túlmagas piaczí árak miatt, mi pedig férfiak zugolódással, előbb, később pedig néma megadással emeljük feljebb a konyhapénzt, magunk is belátva, hogy a piacz drágasága miatt feleségünk mit sem takaríthat meg, vagy ha takarít, ezt valamiképpen megérezzük a peesenyészeletek hirtelen történő miniatűr feltalálásában. Az asszonyok e tekintetben valóságos mesterek. A peesenyének eddig hozatott husnak naponként egy fél fontnyi kevesebbsége alig látszik meg a tálban. A szeletek száma meg van, de gyakorlott szem azonnal látja, hogy az adagok a holdfogyatkozással kisebbednek.

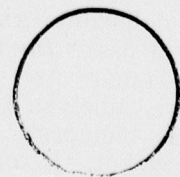
Egyszázhetven esztendővel ezelőtt Debreczenben is olesőbb világ volt, mint most. Egykori feljegyzésekből megtudjuk, hogy a marhahúst 4 pénz, a sertésnek sajtalan és kövér husát 5 pénzben mérték. A pénteki böjtös ebédek sem kerültek sokba, amennyiben a keesegének fontja 6 pénz, a potykának 3 pénz, a csukának és egyéb egyveles halsnak fontja 2 pénz volt. Azonkívül ha valaki 5 font csukát, vagy potykát vett, az ötödik fontot ingyen mérték, míg a keesegéből minden 10 fontot egygyel szereztek meg. Legdrágább volt a víza és tok, amennyiben ezek fontját 12 pénzért mérték.

A kenyérárakat a tanács a buza árához szabta, de egyben azt is megrendelte, hogy a cipósütők 2 poltráson felüli cipókat nem süthettek, míg a kenyérsütő asszonyok csakis 5 poltras kenyereket árulhattak.

1733-ban azonban a tanács azt tapasztalta, hogy a kenyérsütő asszonyok ki játszották a deliberátumot, mért is a következő végzést hozta: Mivel az ordinációval a köz kenyérsütők visszaéltek és drágaságot okoztak, azért a közkenyérsütőknek megengedett a cipósütés, de oly világos conditioval, hogy a botránkozásnak el távoztatásáért (mineműek a N. Tanács elé felessen jöttek) kenyereket és cipójukat maguk árulhatják, szabad és nőtelen személyekkel kiváltképen leányokkal teljességgel ne árulhassák kemény büntetés alatt azok is nap le mente után se nyárban se télen ne áruljanak, haza takarodjanak példás büntetés alatt.

Az erkölcsös tanács bizonyos visszaéléseket akart ez által megszüntetni, amennyiben a kenyeres piaczot fiatal emberek is felkeresték, nem ugyan azért, hogy kenyeret vegyenek, hanem hogy ott a debreczeni szép leányok szeme közé nézzenek.

Ugyancsak a tanács pereczfüzéséről és annak formájáról is intézkedett. Az 1733-ban kiadott *vásárbírói utasítások* egyik lapján a perecz formája is le van rajzolva, melynek miniatűr utánzatát itt adjuk:

A pereczek nagysága hasonló volt a mostani debreczeni mézesek közép nagyságu alakjához.

A debreczeni affér.*)

Irta: Déri Gyula.

Katonatisztek nemesak mostanában hajlandók a kardjukra hivatkozni, ha zivilember borsot tört az orruk alá. A debreczeni afférnak több mint félszáz esztendeje, de egészen olyan, mintha csak tegnap történt volna; a kezdete legalább, csak a vége más, de éppen ezért érdemes elbeszélni.

Hogy ma honvédtisztisztek szállják meg fegyveres kézzel a polgári udvart és ostorral integetnek a gazdának: legyen szives csak kijönni egy pár szóra, míg hajdan vasasnémetek nézték ellenséges csatátérnek a magyar ember házáat, kire megharagudtak — ez az idők jele ugyan, de a debreczeni affér érdekességét aligha rontja meg.

A negyvenes évek derekán nagy fel-tünést keltett Triesztben egy sugárnövésű déllezeg magyar fiú, ki az osztrák kikötő város egyik legnagyobb kereskedőházánál mint volontario volt alkalmazva, és meglehetősen sokat beszéltetett magáról. Háts lovakat tartott, hozzá kocsi, inast, kik egyenruhában jártak, szenvedélyes tiszte-lője volt a hölgyeknek, gyönyörűen tán-czolt és galanteriája ép oly határtalan, mint diszkrét volt. A fekete szemű barna-bőrű signorák csak úgy olvadoztak, ha a dus szőkefürtű, kékszemű cavallero ungharese rajtuk felejtette a pillantását. Régi dolog különben is, hogy a délszaki asszonyok — nyilván az ellentétek hatása révén — a szőke férfiak után szokatlan epedéssel vetik magukat.

De egyebek is izgatták a képzeletüket, mikor erre az érdekes fiúra gondoltak. Hogy bebarangolta Keletet, járt a Levánthén és élt Konstantinápolyban, mindez a triesztiek előtt nem volt szokatlan; a tenger ott háborog házaik lábánál s a végtelen vizeken naponta indultak gályák a molo San-Carlóról ama narancs-illatu és palmaerdős országok felé. Akárhány leánynak, a kinek udvarolt, magának is volt ilyen tengerjáró hajója az örökségében, emberük is volt a boltokban s a raktárakban akárhány, a ki tiszser is megtette életében azokat az utakat.

A San-Felice czégnél, hol a fiatal volontario a könyveket, de gyakrabban a főnök feleségét meg a leányait vezette, hiteles adatok keringtek a magyar fiú konstantinápolyi időzéséről. Regényes alapszínű történetek, melyekben rostélyos ablakok mögül lehulló virágok, titkos levelek szerepelnek és említés van néhány légyottról egy ékszerkereskedő boltjában, mely a nagy bazár fedett csarnokaiban áll s hátul a függönyös fülkében végződik, hogy a szerezsen szolgál, a ki a bolt küszöbén szokott állani, nyugodt lelkiismerettel vallhassa; ő semmit sem látott. Ugyancsak a San-Felice czégnél beszélték, hogy a magyar fiú nagybátyja, Rickl Antal, ki harmincz év előtt szintén ő náluk volt volontario és a ki hasonlóan bejárta Keletet, egy ilyen kaland után — 1815-öt irtak akkor — sohasem került elé többet a nagy bazár oszlopcsarnokai közül és sohasem látta őt többet a híres Török esászár bolt a debreczeni főpiacz emeletesházában. Az arezképe azonban ott van máig, a régi patriciusfamilia többi ősei közt, kiket jó nevű mesterek örökítették meg és czopfos fejükkel, hosszú redingotjaikkal olyan jól beillettek a képkárpitos szalonban a faragványos mult századbéli antik butorok közé.

*) Az Egyetértés vasárnapi számából vesszük át Déri Gyula jeles tollu író földinknek, lapunk egykori főmunkatársának ezt a debreczeni tárgyú eleven tollal megírott érdekes tárczáját.

(Folyt. köv.)

CSARNOK.

Hogy jutottam én a boldogsághoz.

Irta: Sz. Buday Etele.

Elbeszélés.

(Folytatás.)

— Kell is az ily fajta embernek szépség! csak változatoság. Majd megmutatom az egyik kedvességét, csak azért hogy a többiről is lehessen fogalmad. Ez a választottak egyike, a nagyvendéglő kapuja előtt gyümölcsöt, kiflit árul. Nem hiszem, hogy már ne láttad volna, csak hogy nem tűnt fel neked; mert se nem szép, se nem fiatal, hanem egy olyan tagbaszakadt, piros posgás fehéreselőd, amilyen csak öreg urnak, vagy deák gyerekeknek tetszhetik.

Megundorodva a hallotaktól, többé nem kérdezősködtem soha senkitől a szép asszony sorsa felől s még a helyet is kerültem, ahol a férjével össztalálkoztam volna. Így eltöltöttem két hónapot is már új otthonomban, de még mindig csak annyit tudtam a szép asszonyról, minden érdeklődésem daczára is, amennyit Sándor barátom beszélt felőle.

Közelebről sem jöttem össze vele, ritkán is láttam, akkor is csak semleges téren, utczán menve, vagy mellettem elkoszizva. Ugy látszott, az volt minden szenvedélye, ha kocsikázhatott. Rendesen férje hajtotta a kis könnyű futókoesi elibe fogott almás-szürkéket, a midőn a piacz rosz kövezetén, mint tüzet okádó sárkányok végig rohantak, elgázolással fenyegetve a járó-kelőket. Ez tetszeni látszott Orosz Bandinak; mert mindenkor esakis rohanva hajtott s a míg a közönség bosszusan tekintett utána, addig ő mintegy olympon versenyző istenség, szilárd büszkeséggel ült, mintha a kocsi párnázatából nőtt volna ki, míg neje szerényen csak szépsége által tündökölve ült mellette, ide-oda hajlongva karesu alakja a kocsi himbálásától. Csak hófehér szép arca nem változtatott színt, bármily örületes gyorsasággal is hajtott ura. Lehet, hogy azért volt oly egykedvű, hogy nagyon bizott férje ügyességében és erejében, ki ha akarta, a legerősebb rohantában képes volt a lovakat egyszerre megfékezni, megállítani.

Egy szép novemberi délután a kaszinó erkélyén, az oda tüzött nap sugaraiban sütkéreztem, midőn az Oroszék fogata a Hid-utczából jöve, vakmerő gyorsasággal bekanyarodott a piaczra.

A négy almás-szürkéről a nem meleg idő daczára is csakugy szakadt a tajték, még az uri-kocsis arca is vörösön duzzadt volt s vadul ostorozta a nemes állatokat, melyek tágtult orr-lyukakkal, lobogó sörénnyel, prüsszkölve, habos zablájakat rágra rohantak megvadulva, a kis járművet jobbra-balra vetve a rosz kövezeten, minden pillanatban közel juttatva a feldüléshez.

Szívem elszorult, látva a veszélyt, a melynek kitette nejét az a bárdolatlan ember.

A szép asszony aranyhaja felbomolva, szabadon lengett a napfényes levegőben. Kalapját már előbb elveszthette, mert minden disze szép fejének, aranyos hajhuláma volt, mely megigézön ragyogott.

Örületes gyorsasággal nyargalták a lovak körül a piaczot, de azért a szép asszony nyugodt, fel sem vevéssel ült a magas bakkon, ügyesen fentartva az ingó járműven az egyensúlyt, mint aki az ilyen helyzethez már szokva volt.

Keresztül rohant a fogat szerenésesen a piaczon és tova tűnt az Oroszék házához vezető utczában.

Nyugalanságtól ázette futottam le a kaszinóból, hogy meggyőződjem, hogy nem történik e hazáig velök valami baj, nem is figyelve a kör tagjainak különböző meg-

jegyzésekre, miket az őrzőngő dühvel hajtó uri-kocsisra tettek; de a miből anynyit mégis kiértettem, hogy ez örült hajtása nem volt az első eset, tette ő ezt már máskor is aként.

A gyors menéstől, lélegzetből kifogyva, éppen akkor érkeztem az uteza elejére, midőn a kocsi hátulsó részével, neki vágódva a kapu bejárat köszegletének, forgácsokra tört negyedik kerék nélkül, minden nagyobb baj nélkül eltűnt az udvarban, a fogat.

(Folyt. köv.)

Közönség köre*).

Nyilvános köszönet és nyugtázás.

A földesi ev. ref. egyház által az orgonaépítésből fenmaradt adósság törlesztésére rendezett s február 9-én szép sikerrel megtartott bál alkalmával felüljiztek: Reszegi Kálmán (Nánás) 1 frt 40, dr. Matolesi Kálmán 1 frt, Kiss Ferencz 80 kr., Karmassin Lászlóné 60 kr., dr. Domby (Nádudvar), Szabó Márton, Nagy Antal 50—50 kr.; Csongrádi János, Péresy Lajos, Lengyel Mihály, Lengyel János, Bogdán Gábor, Oláh Imre (Nádudvar), Ványi Lajos, Bogdán Zsigmond, Domokos János, Kovács Mihály, Papp Ilona, Szabó Mihály, Kállay Ignác, Bagi Endre, Boros Zoltán 40—40 kr.; Ary Gyula, Papp Imre, Rózsa János 30—30 krt; Erdey Soma, Bene János 10—10 krt. Beküldtek: Ványi Sándor, Szöllőssy Imre 2—2 frt, Karácsony Zsigmond, ifj. Kiss József 1.50—1.50 krt; Szabó József Szilágyi Lajos, özv. Bogdán Zsigmondné, Balázsházy Gyula, Csapó István, Harsányi Lajos, Karcacs Gábor 1—1 frtot, Péresy Albert, Karmassin László 60—60 krt. — A jószívű adakozók fogadják e helyen is az egyháztanács forró köszönetét.

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelőséget a szerk.

Debreczeni Városi Színház.

Idénybérlet 113. sz. Páratlan bérlet 113. sz.

Ma, hétfőn, 1896. február 17-én

A bányamester.

Operette 3 felvonásban. Zenéjét szerzette: Zeller. Szövegét irták: Weszt és Held. Fordította: Márkus József.

Holnap, kedden, 1896. február 18-án

itt először páros bérletben:

HOLTOMIGLAN.

Énekes életkép 3 felvonásban. Jegyek előjegyezhetők a színházi pénztárnál.

Vasuti menetrend.

— Érvényes 1895. október hó 1-től. —

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
	este 10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé ¹⁾	délután 3 ó. 48 p.
	minden kedden délután 12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 15 p.
Miskolcz—Kassa felé	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé	este 8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	délután 4 ó. 02 p.
L.-Bőszörmény—Bő 1.	m. á. v.-től reggel 5 ó. 48 p.
	vásártérről " 6 ó. 04 p.
Sz.-Mihály felé	m. á. v.-től délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről " 4 ó. 10 p.
Füzés-Abony felé	m. á. v.-től reggel 5 ó. — p.
	vásártérről " 6 ó. 13 p.
Óhat—Köcs—Polgár felé	m. á. v.-től d. u. 4 ó. 12 p.
	vásártérről " 4 ó. 22 p.
Derecske-Nagy-Léta felé	r. 8. ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.

Debreczenbe érkeznek.

Budapest—Nagyvárad felől	délután 3 ó. 47 p.
" " (gyorsvonat)	este 7 ó. 09 p.
" " " " " " " "	éjjel 2 ó. 40 p.
Nagyvárad—P.-Ladány felől	reggel 7 ó. 41 p.
Cs. I. Ladánytól	reggel 4 ó. 55 p.
M.iget—Szatmár felől	reggel 7 ó. 50 p.
" " " " " " " "	délután 12 ó. 16 p.
" " " " " " " "	este 10 ó. 16 p.
Cs. Szatmártól	este 7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolc felől	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolc felől	este 7 ó. 40 p.
" " " " " " " "	reggel 8 ó. 09 p.
B.-Szt.-Mihály—	" " " " " " " "
H.-Böszörmény felől	vásártérre este 8 ó. 17 p.
" " " " " " " "	vásártérre este 8 ó. 35 p.
" " " " " " " "	m. á. v.-hoz 6 ó. 44 p.
F.-Abony felől vásártérre	délután 5 ó. 21 p.
" " " " " " " "	m. á. v.-hoz 5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár felől vásártérre	reggel 7 ó. 50 p.
" " " " " " " "	m. á. v.-hoz 8 ó. — p.
Derecske-Nagy Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u.	3. ó. 18 p.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Kocz Ákos.

Eladó takarmány.

Álmosdon és Érselinden (vasuti állomás) nagyobb mennyiségű, **legjobb minőségű széna**, továbbá **szalma, törek, tengeriszár és kolompér** a marhának alkalmas **telelő helylyel** és esetleg **nyári legelővel** együtt **eladó**.

Értekezhetni: **Engländer Miklós**-nál Álmosdon, vagy Debreczenben a **Bika-szalodában**. 148 1—1

Hajdúvármegye alispánjától.

12943 sz.

1895

Hirdetmény.

Hajdúvármegye törvényhatósági közutjára szükséges, összesen 21 darab téglá-ellenfalu beton-cső átérés újból építésére 3582 frt 77 kr összeg erejéig engedélyeztem.

A fentemlített munkálat fogantatásának biztosítása céljából **1896. évi március hó 4-ik napjának d. e. 9 órájára**, hivatalos helyiségben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek.

A versenyezni óhajtokat felhívom, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bántépénzzel ellátott zárt ajánlatokat a **Fitűzött nap d. e. 9 órájáig** hozzám anyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek, a magy. kir. államépítészeti hivatalnál, (Kossuth-utca Berger-ház) a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Debreczen, 1896. február 1.

Rázsó Gyula,

127—3—2

kir. tanácsos, alispán.

Kiadó lakás.

Nagy-uj-utca elején
1594. szám alatt
május 1-től kiadó egy
6 szobás utcai lakás
külön udvarral.

146 2—1

Szénnel égetett
lapos fedélcserépet

ajánl

Rössler, Berger és Horváth

első debreczeni

téglaagyár társaság.

Iroda: Széchenyi-utca 1817.

1000 drb kint a gyártelepen
13 forint, 138 3—3

házhöz szállítva 14 frt 80 kr.

**Üveg-,
porcellán-, lámpa-
és háztartási cikkeket,
china-ezüst-,
bronz-, majolika-,
disz- és ajándéktárgyakat**
nagy választékban
legjutányosabb gyári árak mellett
ajánl
Kaszanyitzky Endre.

Árjegyzékek kívánatra bérmentve. 113-50-6

KÖNYVNYOMDA.

Csokonai nyomda

és kiadó részvény-társaság

Debreczenben, főplacz, Simonffy-ház.

Szíves figyelmébe ajánlja a modern nyomdászati követelményeknek megfelelően berendezett

könyvnyomdáját

mely újabban a legdiszesebb betűkkel szaporított s így a legkényesebb igényeket is kielégítheti.

Árai határozottak, olcsók.

Vidéki megrendeléseket

gyorsan

és pontosan teljesít.

A saját kiadásában megjelenő

„Debreczeni Reggeli Ujság”

és

„Debreczeni Ellenőr” részére

hirdetéseket

jutányosan elvállal.

Bejárat Hal-utca felől is.

Gépekkel berendezett elsőrendű

könyvkötészetünk

a legizlésebben teljesít mindennemű e szakba vágó munkát a legegyszerűbbtől a legfinomabbig.

DISZALBUMOK

alkalmi célokra

bőrbe, bársonyba és selyembe kötése arany vagy ezüst díszítéssel.

Imakönyvek és emlékkönyvek

csont, bőr, bársony és vászon kötése diszes aranyozással.

Bőr-, vászon- és drótkötések minden nagyságban.

Üzleti és hivatalos könyvek.

Fascikulus táblák.

Térképek vászonra huzása.

Mintavágások stb.

KÖNYVKÖTÉSZEZET.

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1896.